

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8C/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116206232
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8116206232.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobkyne: H. Y. O., X. XX.XX.XXXX, L. J. XX, XXX XX J., právne zastúpenej: JUDr. Michaela Fel'babová, advokátka so sídlom Kollárova č. 2558/10, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad č. 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 1.745,56 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.570,87 eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 80 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 24.03.2016 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 948,79 € titulom náhrady škody vzniknutej v dôsledku dopravnej nehody. Uznesením zo dňa 23.04.2020, č.k. 8C/92/2016-413, súd pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení nároku na náhradu škody o ušlú mzdu za obdobie od 14.09.2017 do 11.10.2017.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 13.03.2015 vodička osobného motorového vozidla zn. VW Tiguan jej ako chodkyni nedala na priechode pre chodcov prednosť, čím došlo k jej zraneniu. Žalobkyňa pri dopravnej nehode utrpela otras mozgu s retrográdnou amnéziou, t.j. poruchou pamäti na udalosti pred úrazom, a preto si poškodená len postupne vedela v pamäti vybaviť podrobnosti pred úrazom a interpretovať ich. Po uvedenej škodovej udalosti žalobkyňa doložila žalovanej všetky dokumenty potrebné na určenie rozsahu náhrady škody. Súčasne bola vykonaná ohliadka osobných vecí žalobkyne, ktoré boli poškodené pri náraze motorovým vozidlom.

Náhrada straty zárobku počas pracovnej neschopnosti za obdobie od 13.03.2016 do 30.06.2015 činí u zamestnávateľa Gréckokatolíckeho arcibiskupstva Prešov vo výške 564,26 € a za obdobie od 13.03.2015 do 30.06.2016 a u zamestnávateľa (fitnesscentrum): Vitalife. s.r.o. vo výške 138,60 €.

Účelné náklady spojené s liečením predstavovali platby za lieky spolu vo výške 74,39 € (42,32 € + 6,45 € + 16,52 € + 9,10 €).

V prípade náhrady cestovného za uskutočnené jazdy spojené s liečením žalobkyne za obdobie od 27.03.2015 do 11.08.2015 boli viackrát vykonávané jazdy k dvom rôznym miestam, a to: a) z H. X. Č.. XX, J. do Fakultnej nemocnice J.A. Reimana a späť. (12 krát obojsmerne a 2 krát jednosmerne). Cestovné náklady na jednu jazdu tam a späť boli vo výške 2,46 €, a na jednosmernú jazdu vo výške 1,23 €, pričom spolu predstavujú sumu vo výške 31,98 € [(12 x 2,46 €) + (2 x 1,23 €)]; b) z H. X. Č.. XX, J., do Rehacentrum, Čapajeva 3, Prešov, a späť (48 krát obojsmerne). Cestovné náklady na jednu jazdu tam a späť sú vo výške 0,95 €, spolu predstavujú sumu vo výške 45,60 € (48 x 0,95 €).

Žalobkyňa prepočítala cestovné náhrady tak, že určila dĺžku trasy tam a späť. Z technického preukazu zistila priemernú spotrebu vozidla, ktorým boli jazdy vykonávané. Ďalej použila aktuálnu cenu benzínu k začiatku roka 2016, vo výške 1,133 €/l, ktorá je nižšia ako priemerné ceny benzínu počas celého roku 2015. Ďalej, žalobkyňa použila pre celkový výpočet náhrady cestovného sumu základnej náhrady určený Zákonom č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, ktorý násobila počtom prejdenej kilometrov.

Škody vzniknuté poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou osobných vecí žalobkyne boli určené na základe ohliadky a prejednávania škody z 14.07.2015, ktorej výsledkom je Záznam. Na dámskej zimnej obuvi (kožené čižmy) bola poškodená povrchová úprava na pravej a ľavej čižme - oter a škrabance (kúpna cena: 79,95 €, rok nadobudnutia: 30.11.2014). Použiteľné zvyšky z poškodených topánok boli pri ohliadke zapísané vo výške 20 % a teda škoda na obuvi je 63,96 € ako 80 % z kúpnej ceny obuvi. Čistenie odevu - dámska zimná bunda 5,- € (čistenie vykonané 20.03.2015). Na mobile - HTC Desire 500 sa nachádzal mierny oter v hornom pravom rohu a odštiepenie displeja v pravom dolnom rohu (cena: 250 €, rok nadobudnutia 08.09.2013). Pri ohliadke bolo zapísané estetické poškodenie vo výške 10 % z ceny mobilu, teda v sume 25,- €.

3. Žalovaný uviedol, že celkovo boli vypracované tri znalecké posudky z odboru dopravy vo veci dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 13.03.2015 v čase o 17:50 hod. na ul. Mukačevskej v Prešove, ktorej účastníčkou bola aj žalobkyňa v pozícii chodkyne, pričom posudok Ing. Krempaského si dala vypracovať sama žalobkyňa z dôvodu, že nesúhlasila so závermi znaleckého posudku Ing. Viňanského, ktorý následne vypracoval dňa 23.04.2016 dodatok k svojmu pôvodnému znaleckému posudku na základe výpovede chodkyne, "ktorá sa rozpamätala na nové skutočnosti" a svedkov. V dodatku Ing. Viňanský vychádzal z novej informácie, a to, že chodkyňa údajne mala po priechode prechádzať popred stojace vozidlo (v protismere oproti vodičke). Ako nesporné zo znaleckého dokazovania vychádzajú skutočnosti, že chodkyňa sa v čase zrážky nachádzala na priechode pre chodcov, bolo nepriaznivé počasie, šero, mrholilo, ale priechod bol osvetlený, a v danom úseku vodička viedla vozidlo povolenou rýchlosťou. Nesporné je taktiež, že chodkyňa prechádzala cez cestu z pohľadu vodičky z ľavej strany, prešla cez protismerný jazdný pruh a prešla popred vozidlo vodičky a došlo ku kontaktu až pravou stranou vozidla. Sporné je, či chodkyňa išla pomaly, alebo utekala (vodička tvrdí, že utekala, chodkyňa uvádza že išla pomaly). A druhá sporná skutočnosť je, či v protismere pred prechodom zastalo druhé vozidlo, ktoré dávalo chodkyňi prednosť (a oslepilo vodičku, takže chodkyňa nevidela), alebo či toto protiidúce vozidlo stihlo prejsť cez prechod a chodkyňa prechádzala až poza neho, a tým toto vozidlo zakrylo výhľad vodičky. Znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline vypracovaný v roku 2018 reagoval aj na predchádzajúce znalecké posudky a podrobne rozpisal obidve tieto varianty a dospel k záveru, že obidve varianty sú prijateľné, avšak nie je možné jednoznačne určiť, ktorá skutočne nastala. Z obidvoch variantov však vychádza, že chodkyňa mala možnosť nehode zabrániť, pričom vodička mala možnosť nehode zabrániť iba v jednom z týchto dvoch variantov. Vodička viedla vozidlo rýchlosťou cca 37-41 km/h, čo bola rýchlosť nižšia o 9-13 km ako rýchlosť, ktorá je v tom úseku povolená. Je teda zrejme, že vodička dbala na zvýšenú ostražitosť, ktorá sa vyžaduje v blízkosti priechodu pre chodcov. Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania žalovaný mal zato, že žalobkyňa nesie spoluvinu ako chodkyňa na jej vzniknutej škode vo výške 30 %.

K uplatnenému nároku na náhradu straty na zárobku žalovaný uviedol, že podľa Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“) platného od 01.12.2019 pri strate na zárobku sa vychádza z iného rozhodného obdobia (pred novelou OZ rozhodným obdobím je predchádzajúci kalendárny rok pred nehodou, po novele OZ rozhodným obdobím je kalendárny štvrtrok) a už sa nepoužíva denný vymeriavací základ, ale hrubý zárobok. Teda novelou OZ opäť platí stav spred roka 2004, teda kým Občiansky zákonník začal odkazovať na Zákon o sociálnom poistení. Keďže predošlý výpočet straty na zárobku s prihliadnutím na iný spôsob výpočtu po novele OZ nie je možné akceptovať, preto poslal žalobkyňa aj nové tlačivo za účelom výpočtu straty na zárobku počas PN podľa OZ platného od 01.12.2019, no tlačivo mu nebolo vrátené, pričom poukázal na list právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 14.04.2020, ktorý na jeho výzvu na doloženie dokladov potrebných pre výpočet odpísal, že žalobkyňa si uplatňuje náhradu za stratu na zárobku, ktorá jej vznikla ešte pred novelou Občianskeho zákonníka, (teda pred 01.12.2019), preto nie je potrebné, aby vypĺňala nové tlačivo, nakoľko sa jej novela nedotýka. Nakoľko nemá od žalobkyne podklady k vyčísleniu straty na zárobku počas PN podľa novely Občianskeho zákonníka účinného od 01.12.2019, musel vychádzať iba z tých dokladov, ktoré mal a vykonal výpočet podľa Občianskeho zákonníka platného do 30.11.2019, ktorý ho v § 446 odkazoval s výpočtom na Zákon o sociálnom poistení. Ak teda denný vymeriavací základ (DVZ) žalobkyne v rozhodnom období bol 15,5390 € tak strata na zárobku za obdobie od 13.03.2015 do 30.06.2015 činí v súlade s platným právnym predpisom

sumu 441,31 € [výpočet: (15,5390 € a 3 dni x 55 % = 25,64 €) + (15,5390 € a 107 dni x 25 % = 415,67 €)]. U zamestnávateľa vo fitnesscentre uplatnenú sumu vo výške 138,60 € žalovaný nespochybnil.

Proti nároku na stratu na zárobku počas práceneschopnosti od 14.09.2017 do 11.10.2017 vo výške 119,40 € žalovaný vzniesol námietku premlčania, nakoľko žalobkyňa si tento nárok uplatnila až podaním zo dňa 25.03.2020. Žalobkyňa síce uvádza, že si svoj nárok na náhradu škody na zdraví uplatnila už v priebehu trestného konania, pričom poukázala na zápisnice o výsluchu poškodenej zo dňa 01.06.2015, 23.09.2015, 22.01.2016, 21.03.2017 a 12.02.2019, avšak ani v jednej z týchto zápisníc nie je uplatnený nárok - strata na zárobku počas kúpeľnej liečby za obdobie od 14.09.2017 do 11.10.2017 v uplatňovanej výške (na rozdiel od straty na zárobku za prvé dve PN-ky).

Žalovaný nespochybnil nárok uplatnený žalobkyňou na doplatky za lieky v celkovej výške 74,39 €.

Podľa žalovaného náklady na cestovné uplatnené vo výške 77,58 € nie je možné akceptovať v danej sume, nakoľko žalobkyňa si vyúčtovala cestovné podľa zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, pričom zákon sa vzťahuje na vyúčtovanie nákladov na pracovné cesty, čo nie je tento prípad. Cesty k lekárovi nemajú povahu pracovných ciest a preto nie je možné v tomto si nárokovať náhradu za amortizáciu vozidla. Z tohto dôvodu je možné priznať náklady na pohonné hmoty vo výške 22,29 € [B. H. X.Š. Č.. XX, J. G. O. E.. C.. K. , E. P. XX, J.: XX-krát obojsmerne a 2x jednosmerne, vzdialenosť zistená na internete 4 km 748 m, spolu 26 x 4,748 km= 123,45 km; Z Mirka Nešpora 29, Prešov do Rehabcentrum, Čapajevova č. 3, Prešov: 48-krát obojsmerne, vzdialenosť zistená na internete 1 km 916 m, spolu 96 x 1,916= 183,94 km; spolu 23,45 km + 183,94 km = 307,39 km. Výpočet: 307,39 km x spotreba paliva 6,4 l/100 km x 1,133 €/l = 22,29 €].

Poškodená si tiež uplatnila náhradu za poškodenie číziem zakúpených v mesiaci november 2014, čistenie odevu a poškodenie mobilného telefónu zakúpeného v 11/2013. Obhliadka poškodených vecí bola vykonaná pracovníkom žalovaného dňa 14.07.2015, o čom bol vyhotovený Zápis z obhliadky, ktorý poškodená podpísala. V tomto zápise o obhliadke sa tiež uvádza, že čizmy už nebude používať a navrhuje zvyšky 20 % a mobil nebude opravovať a navrhuje estetické poškodenie 10 %. Pri určení škody na osobných veciach sa vychádza z cenového predpisu, prípadne z ceny nadobúdacej s prihliadnutím na jej pokles vyplývajúci z jej veku, amortizácie, funkčnosti a pod.. Keďže veci neboli nové, a bolo potrebné zohľadniť aj opotrebenie, tak po prepočte v amortizačnej tabuľke vecná škoda činí sumu 81,56 €.

K uplatňovaným úrokom z omeškania uviedol, že dňa 22.09.2015 poskytol žalobkyňi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie a preto sa nemohol dostať do omeškania s plnením v zmysle § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z.. Povinnosť plniť tak môže vzniknúť až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a do omeškania sa žalovaný dostane až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej právoplatným rozhodnutím súdu zaplatiť žalobkyňi výšku priznanej náhrady škody. Omeškanie škodcu je potrebné vyvodzovať výlučne z jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobkyňou na základe ust. § 517 ods. 1 a 2 v spojení s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka, teda v závislosti od toho, či si škodca splnil svoj záväzok včas a omeškanie žalovaného ako poisťovateľa s vyplatením poistného plnenia je potrebné posudzovať podľa § 11 ods. 6, 7, 8 zák. č. 381/2001 Z.z., ktoré je u poisťovateľa viazané na nesplnenie jeho povinnosti uloženej mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Na podporu tejto argumentácie žalovaný poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a to sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a sp.zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019. V nadväznosti na uvedené namietal požadované úroky z omeškania.

4. Žalobkyňa uviedla, že pri dopravnej nehode utrpela otras mozgu s retrográdnou amnéziou, t.j. poruchou pamäti na udalosti pred úrazom. Je v súlade s medicínskymi poznatkami, že na podklade retrográdnej amnézie po otrase mozgu si poškodená len postupne vedela v pamäti vybaviť podrobnosti pred úrazom a interpretovať ich. Zároveň je potrebné uviesť, že znalkyňa MUDr. Milena Pivulska Hrehorovská po vyšetrení duševného stavu poškodenej konštatovala, že osobnostná výbava, spôsob života ako aj hodnotový systém u žalobkyne nenasvedčuje účelovému konaniu či vymýšľaniu si udalostí okolo úrazu vo svoj prospech. Čo sa týka náhrady straty na zárobku, žalobkyňa vychádza z dokumentov, ktoré na jej žiadosť pripravilo účtovné oddelenie jej predchádzajúcich zamestnávateľov, a tieto považuje za správne. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného ohľadom nesprávnej výšky uplatnenej náhrady straty na zárobku a tým aj spôsobu jej výpočtu uviedla, že § 446 Občianskeho zákonníka v znení tak, ako ho cituje žalovaný, bol účinný do dňa 30.01.2019. Podľa danej právnej úpravy sa poškodenému namiesto náhrady škody mala poskytnúť náhrada za stratu na zárobku, ktorá sa posudzovala a určovala rovnako ako úrazový príplatok podľa Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, čo je spravidla nižšia suma ako tá, ktorú predstavuje skutočná majetková strata poškodeného, ku ktorej došlo v dôsledku jeho pracovnej neschopnosti. Žalobkyňa mala za to, že nie je možné rozhodnúť o uplatňovanom

nároku podľa ustanovenia právneho predpisu, ktorý medzičasom stratil účinnosť a platnosť pre svoj nesúladi s Ústavou Slovenskej republiky na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, PL. ÚS 10/2016-53, zo dňa 10.10.2018. Žalobkyňa ďalej uviedla, že vykonanými cestami (ktoré keby ku škode na zdraví nedošlo, nebolo potrebné vykonať) došlo k opotrebovaniu vlastného osobného motorového vozidla, a preto požaduje aj túto náhradu. Čo sa týka výšky škody vzniknutej poškodením osobných vecí žalobkyne tak táto bola uplatnená v požadovanom rozsahu na základe Zápisu z obhliadky a prejedania škody zo dňa 14.07.2015, pričom obhliadka bola vykonaná za prítomnosti a v spolupráci so zástupcom (likvidátorom) žalovaného, a ten podpisom tohto záznamu osvedčil jej správnosť. Žalobkyňa si preto nevie vysvetliť, z akého dôvodu žalovaný napáda takto spoločne určenú výšku škody vzniknutej poškodením osobných vecí žalobkyne. Okrem toho amortizačná tabuľka, ktorú žalovaný doložil v ostatnom podaní, nebola žalobkyni nikdy doručená a ňou podpísaná. K vznesenej námietke premlčania žalobkyňa udáva, že si svoj nárok na náhradu škody na zdraví riadne uplatnila už v priebehu trestného konania. Ohľadom úrokov z omeškania žalobkyňa uviedla, že rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR dochádza k značnej deštrukcii inštitútu úrokov z omeškania, nakoľko pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu, či opodstatnenosť nároku poškodeného. Ďalej dodala, že žalovaný listom zo dňa 22.09.2015 poprel samotný základ nároku a odmietol jej poskytnúť poisťné plnenie predovšetkým s odôvodnením, že v trestnej veci nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté o vine.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, listinami (Oznámenie na č.l. 13, Potvrdenie o ušlej mzde počas PN na č.l. 14, Potvrdenie o vykonávaní pracovnej činnosti dohodou na č.l. 22, Zápis z obhliadky a prejedania škody na č.l. 23-24, cestovné náhrady, kópie mapy, technický preukaz vozidla na č.l. 29-30, záznam o dopravnej nehode na č.l. 46-47, vyhľadávanie poisťovateľa na č.l. 48, Potvrdenie o strate na zárobku počas PN na č.l. 97, prepočet vecnej škody na č.l. 98, lekárske správy a nálezy na č.l. 122-150 a č.l. 449-459, Potvrdenie o ušlej mzde počas PN na č.l. 297 a č.l. 405, Potvrdenie o nemocenských dávkach na č.l. 406, potvrdenie o PN na č.l. 408, Prepúšťacia správa na č.l. 410, Rozhodnutie Sociálnej poisťovne na č.l. 460, Potvrdenie o nemocenských dávkach na č.l. 461, spis OS PO zn. 4T/31/2019) znaleckým posudkom, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil nasledovné:

6. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 14.02.2020, č.k. 4T/31/2019-464, podľa § 282 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 220 ods. 1 Trestného poriadku schválil zmier medzi obžalovanou vodičkou a poškodenou chodkyňou, t.j. žalobkyňou, a zdravotnou poisťovňou, na základe ktorého došlo k zastaveniu trestného stíhania obžalovanej pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. h/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že v Prešove dňa 13.03.2015 v čase okolo 17.50 hod. viedla ako vodička osobné motorové vozidlo továrenskej značky Volkswagen Tiguan, ev. Číslo: PO 982ET po ulici Mukačevskej v smere ku križovatke ulíc Y. - J., kde na priechode pre chodcov nedala prednosť chodkyni H.. Y. O., ktorá vstúpila na vozovku a prechádzala cez priechod pre chodcov z ľavej strany na pravú v smere jazdy vodiča, následkom čoho narazila prednou pravou časťou vozidla do chodkyne H.. Y. O., ktorá utrpela otras mozgu ľahkého stupňa, natiahnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie pravého lakťa, kožnú odreninu na ľavom lakti, odlomenie prstredného kĺbneho výbežku pravej stehnovkej kosti a natiahnutie vnútorného postranného kolenného väzu pravého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti 3-4 mesiace a týmto konaním porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f/ v nadväznosti na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. s/ zákona Národnej rady SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

7. Z výsluchu vodičky v prípravnom konaní dňa 14.10.2015 súd zistil, že cca. 70 - 100 m. pred priechodom v ľavom jazdnom pruhu zbadala vozidlo, ktoré stalo pred priechodom a dávalo prednosť chodcom idúcim sprava. Preto vyhodila rýchlosť a s vozidlom pribrzdila, pričom uvedení chodci prešli cez priechod. Následne sa protiidúce vozidlo pohlo, míňalo ju možno 10-15 metrov pred miestom zrážky, pričom išlo dosť blízko stredovej čiary, asi pol metra. Z jej pohľadu šlo rýchlosťou cca. 20 km/h. V tom zbadala chodkyňu, ktorá sa v tom čase nachádzala na ľavej strane vozovky, ešte za stredovou čiarou. Šla rýchlo, dá sa povedať, že bežala. Okamžite začala reagovať prudkým brzdením, no aj tak došlo ku kontaktu vozidla s poškodenou.

8. Poškodená pri svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 01.06.2015 uviedla, že si na priebeh nehody nepamätá a ani na to, ako k priechodu išla a ako cez neho prechádzala.

9. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že v čase nehody sa vracala domov, pričom mala pri sebe tašku, v ktorej bolo oblečenie do fitnescentra, zavaraniny od rodičov a kabelku, pričom obe boli vybavené reflexnými prvkami. Bol piatok, takže nikde sa neponáhľala, pred priechodom pre chodcov sa pozrela na obe strany, či je prechod voľný. Z ľavej strany prichádzalo auto, počkala kým prejde, následne vstúpila na prechod pre chodcov, a keď už bola takmer na druhej strane cesty, počula brzdy, otočila sa napravo a videla ako sa na ňu rúti auto. Žalobkyňa následne poopravila svoju výpoveď tak, že auto prichádzajúce z ľavej strany ju pustilo cez prechod pre chodcov a prešlo až poza ňu potom, keď prešla deliacu čiaru medzi jazdnými pruhmi.

10. Z výsluchu svedka, H.. O., v trestnom konaní súd zistil, že v čase nehody sa nachádzal asi 2-3 m pred priechodom pre chodcov. Pred priechodom nevidel žiadne vozidlo, ktoré by niekomu dávalo prednosť. Pred ním teda nešlo žiadne vozidlo, keďže šiel plynule a pred priechodom nemusel nikomu zastavovať.

11. Zo znaleckého posudku č. 64/2015 znalca v odbore doprava cestná, Ing. Mariána Viňanského, vypracovaného v trestnom konaní vyplýva, že z technického hľadiska bolo príčinou dopravnej nehody vytvorenie náhlej prekážky chodkyňou pre vodičku. Chodkyňa prechádzala cez riadne vyznačený priechod pre chodcov spôsobom, že do vozovky vstúpila spoza idúceho vozidla, ktoré svojim ľavým zadným rohom vytváralo v čase potrebnej reakcie pre zabránenie nehode vodičke VW Tiguan tzv. oblasť zakrytého výhľadu, teda chodkyňa vodička v uvedenom čase nemohla vidieť a teda na ňu ani reagovať. Vodička sa pohybovala v obci rýchlosťou nižšou ako bola na danom úseku povolená.

12. Ing. Marián Viňanský v Doplnení č. 1 k znaleckému posudku č. 64/2005 uviedol, že ak chodkyňa prechádzala cez priechod pre chodcov popred stojace neznáme vozidlo a od chodkyne napravo sa nemalo nachádzať žiadne vozidlo, ktoré mohlo brániť vo výhľade vodičke vozidla VW Tiguan na chodkyňu, tak nemohla byť pre vodičku VW Tiguan chodkyňou vytvorená prekážka náhla, lebo v tomto prípade na chodkyňu bolo možné vidieť a vodička na ňu mohla reagovať a zabrániť zrážke, pričom je otázkou právneho posúdenia, či takáto situácia nastala.

13. Zo znaleckého posudku č. 201600789600 znalca v odbore doprava cestná, Ing. Petra Krempaského, vyplýva, že pri priebehu nehodového deja podľa výpovede vodičky vozidla VW Tiguan mohol byť výhľad na chodkyňu ovplyvnený oproti idúcim vozidlom a pri priebehu nehodového deja podľa výpovede chodkyne vo výhľade na chodkyňu na priechode nebránilo žiadne vozidlo. Zabránenie nehode skoršou reakciou vodičky bolo možné pri priebehu nehody podľa výpovede vodičky pri pohybe chodkyne rýchlosťou 4,7 km/h. Pri priebehu nehody podľa výpovede vodičky pri pohybe chodkyne rýchlosťou 13,4 km/h by sa vozidlo nachádzalo v oblasti zakrytého výhľadu.

14. Zo znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (ďalej aj len „znalecký ústav“) č. 68/2018 súd zistil, že v doplnení znaleckého posudku Ing. Viňanský pohyb pomalou chôdzou vylúčil a nehodový dej analyzoval pre beh chodkyne. Toto zdôvodnil výsledkami výpočtov zrážky v programe PC Crash pomocou viactelesového systému. S uvedeným zdôvodnením stanovenia rýchlosti chodkyne sa znalecký ústav nestotožnil, nakoľko výpočtový program neumožňuje s dostatočnou presnosťou stanoviť také výsledky, na základe ktorých by bolo možné vylúčiť pomalšiu chôzdu. Znalec taktiež nesprávne vyhodnotil techniku jazdy vodičky vozidla VW Tiguan, kde konštatuje, že jej reakciu nemožno pokladať za neskorú aj napriek tomu, že v čase reakcie vodičky na situáciu bola chodkyňa už na priechode pre chodcov a zároveň uvádza, že vodička nemala oblasť zakrytého výhľadu. Doplnok znaleckého posudku teda nebol spracovaný správne. Vo vzťahu k posudku Ing. Krempaského ústav uviedol, že tento znalec správne uviedol, že pri pohybe chodkyne behom poza neznáme vozidlo sa chodkyňa určitý čas pohybovala pre vodičku v oblasti zakrytého výhľadu. Znalec tiež správne konštatoval, že pri priebehu nehody podľa výpovede chodkyne pri pohybe chodkyne rýchlosťou 4,7 km/h vodička vo výhľade na chodkyňu na priechode nebránilo žiadne vozidlo. Možnosť rozpoznať pohyb chodkyne na priechode pre chodcov však mohla byť znížená oslnením od vozidla stojaceho pred priechodom pre chodcov. K uvedenému však doplnil, že stojace neznáme vozidlo pred priechodom pre chodcov predstavovalo výrazný technický signál na to, aby vodička vozidla zvýšila pozornosť a upravila techniku jazdy tak, aby dokázala dať prednosť prípadným chodcom prechádzajúcim po priechode pre chodcov. Znalecký ústav konštatoval, že technicky sa nedá zistiť, či chodkyňa prechádzala cez vozovku popred neznáme vozidlo chôdzou alebo prebiehala poza neznáme vozidlo. Tiež sa nedá presne vypočítať, kedy došlo k zníženiu rýchlosti vozidla. Znalecký ústav dospel k záveru, že v prípade, ak chodkyňa bežala poza protiúce vozidlo (verzia vodičky), tak technickou príčinou nehody bolo

predovšetkým nesprávne konanie chodkyne, ktorá vbehla do jazdnej dráhy vozidla, napriek tomu, že z polohy a rýchlosti vozidla bolo vyhodnotiteľné, že pokračovaním v behu vznikne kolízna situácia. Zostáva otázkou právnou, či vodička mala predvídať a predpokladať takéto prebiehanie v rozpore s pravidlami cestnej premávky (str. 68 ZP). V prípade, ak chodkyňa pomaly prechádzala popred vozidlo stojace v protismere, ktoré ju púšťalo (verzia chodkyne), tak príčinou vzniku dopravnej hody bola súčinnosť nesprávnej techniky jazdy vodičky, ktorá včas nereagovala na vzniknutú situáciu a neznižila rýchlosť, a tiež nesprávneho konania chodkyne, ktorá vstúpila do jazdnej dráhy vozidla tak, že vodička už nemala možnosť zrážke zabrániť.

15. Súd v konaní pribral znalca z odboru doprava cestná, Ing. Stanislava Ondirka, ktorý v znaleckom posudku č. 27/20018 uviedol, že pri pohybe chodkyne cez priechod pre chodcov normálnou bežnou chôdzou vodička reagovala na chodkyňu až v čase, keď už bola v jej jazdnom pruhu. Neznáme vozidlo, ktoré spomaľovalo/zastavilo pred priechodom pre chodcov v ľavom jazdnom pruhu jednoznačne upozorňovalo protiidúce vozidlo zn. VW Tiguan na chodca pohybujúceho sa cez priechod pre chodcov. Pri pohybe chodkyne cez priechod pre chodcov behom poza neznáme vozidlo jazdiace v protismernom jazdnom pruhu oproti vozidlu VW znalec konštatoval, že vodička reagovala na chodkyňu brzdením v čase, keď sa chodkyňa nachádzala protismernom jazdnom pruhu mimo oblasť zakrytého výhľadu. Zároveň však dodal, že vodička mala vytvorené podmienky na to, aby zaregistrovala chodkyňu prebehujúcu cez cestu v čase na začiatku tohto úkonu, t.j. ešte pred tým, než sa chodkyňa počas prebehovania cez cestu dostala do oblasti zakrytého výhľadu, pričom tento časový úsek trval 0,6 sek.. Okrem toho uviedol, že uvažovaný pohyb chodkyne cez cestu behom poza prichádzajúce vozidlo zľava je z technického hľadiska posúdenia znalca málo pravdepodobný pre normálne zmýšľajúcu dospelú osobu. Takýto pohyb cez cestu je skôr typický pre malé deti, ktoré nedokážu hodnoverne rozlíšiť pohyb prichádzajúceho vozidla resp. jeho rýchlosť pohybu.

16. Podľa Potvrdenia Gréckokatolíckeho arcibiskupstva Prešov bola ušlá mzda žalobkyne za obdobie 13.03.2015 do 30.06.2015 vo výške 564,26 € za obdobie od 07.11.2016 do 28.02.2017 vo výške 677,37 €.

17. V Zápise z obhliadky a prejednávania škody zo dňa 14.07.2015 vyhotovenom zástupcom žalovaného bola hodnota použiteľných zvyškov čižiem stanovená vo výške 20 % z ich obstarávacej ceny 79,95 €. Poškodená pritom uviedla, že obuv, na ktorej boli škrabance a poškodená povrchová úprava, už nebude používať. Estetické poškodenie mobilného telefónu v dôsledku mierneho oteru v pravom hornom rohu a odštiepenie displeja v pravom dolnom rohu bolo ohodnotené na 10 %.

18. Na základe zisteného skutkového stavu súd vec takto právne posúdil:

V zmysle § 427 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Z.z. (Občiansky zákonník), Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 429 Občianskeho zákonníka, Prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (ďalej aj len „Zákon o PZP“), Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o PZP, Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
d) ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP, Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 8 Zákona o PZP, Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, Pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

V zmysle ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka, Ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 446 Občianskeho zákonníka účinného od 01.12.2019, Náhrada straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa uhradza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody, a náhradou, ktorá bola poškodenému vyplatená v dôsledku choroby alebo úrazu podľa osobitných predpisov.

Podľa ustanovenia § 15 Zákona o PZP, Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorú škodu spôsobila.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

19. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v § 427 až § 431 je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. V danom prípade je nepochybné, že prevádzkou osobného motorového vozidla zn. VW Tiguan, ktorého držiteľ (vodička) mal uzavreté povinné zmluvné poistenie u žalovaného, došlo k zrazeniu žalobkyne na priechode pre chodcov. Na základe poistného vzťahu je tak žalovaný povinný nahradiť škodu, ktorá vznikla poškodenej. Žalobkyňa si v konaní uplatnila škodu v podobe straty na zárobku, vecnú škodu, ako aj náklady spojené s liečením.

20. Žalovaný v konaní namietal, že žalobkyňa taktiež nesie spoluvinu na vznik škody, ktorú určil v rozsahu 30 %. Ust. § 441 OZ sa aplikuje aj v prípade, keď škodca zodpovedá za škodu na základe princípov objektívnej zodpovednosti, napr. podľa § 427 OZ (viď R 80/1970 a R 28/1973). Zavinenie poškodeného je dôvodom na zníženie rozsahu ním uplatneného nároku na a náhradu škody aj vtedy, ak má škodu namiesto škodu hradiť jeho poisťovateľ. Pri úvahe o pomernom rozdelení škody medzi škodcom a poškodeným ide o určenie vzájomného vzťahu medzi konaním poškodeného a škodcu a o posúdenie všetkých skutočností, ktoré prispeli k vzniku škody. Preto treba posúdiť príčiny, ktoré viedli k škode, a tak u škodcu, ako aj u poškodeného brať úvahy len také jeho konanie, ktoré bolo aspoň jednou z príčin vzniku škody. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 1448/2006). Pre záver, do akej miery sa pri dopravnej nehode podieľalo na škody aj konanie samého poškodeného (§ 441 OZ), nemožno vychádzať len z porovnania všeobecného rozsahu povinností uložených pravidlami cestnej premávky jednotlivým účastníkom, ani z porovnania počtu porušených povinností na strane škodcu a na strane poškodeného v konkrétnej situácii. Rozhodujúce je posúdenie, do akej miery sa na škodlivom výsledku podieľali jednotlivé príčiny na oboch stranách, a z hľadiska porušenia právnej povinnosti škodcom a poškodeným je podstatné najmä to, o aké významné povinnosti išlo, aké závažné bolo ich porušenie a aký vplyv to malo na vznik škody. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 18. decembra 2003, sp. zn. 25 Cdo 1264/2002). Sporným v konaní bolo to, či chodkyňa šla pomaly, alebo prebehovala cez priechod pre chodcov a to, či pred prechodom zastalo druhé vozidlo, ktoré malo dávať chodkyňi prednosť alebo či chodkyňa prechádzala až poza neho, a tým toto vozidlo zakrylo výhľad vodičke. Vzhľadom na výpoveď svedka mal súd za to, že žalobkyňa prechádza poza motorové vozidlo, keďže svedok sa v zmysle svojej výpovede nachádzal v momente nehody v bezprostrednej blízkosti priechodu pre chodcov, pričom podľa jeho tvrdenia pred ním nebolo žiadne auto, nakoľko nemusel z tohto dôvodu zastavovať auto. Z tohto dôvodu súd nepovažoval verziu žalobkyne o priebehu nehody za hodnovernú. V konaní sa však nepreukázala skutočnosť, že by žalobkyňa utekala cez priechod pre chodcov. V zmysle znaleckého posudku znaleckého ústavu sa ani technicky nedá zistiť, či chodkyňa prechádzala cez vozovku popred neznáme vozidlo chôdzou a alebo prebiehala cez vozovku poza neznáme vozidlo (č.l. 66 ZP). Avšak aj v prípade, že by chodkyňa prebehovala cez priechod pre chodcov, vodička mala vytvorené podmienky na to, aby zaregistrovala chodkyňu v čase na začiatku tohto úkonu, t.j. ešte pred tým, než by sa chodkyňa počas prípadného prebehovania cez cestu dostala do oblasti zakrytého výhľadu vodičky, v ktorom sa nachádzala po dobu necelých sekundy. Okrem toho v čase vstupu chodkyne na priechod pre chodcov sa vozidlo nachádzalo vo vzdialenosti väčšej ako 20 metrov a to aj podľa záverov ZP Ing. Viňanského. V zmysle § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť. Reakcia vodičky na vzniknutú situáciu tak nebola technicky správna a primeraná, nakoľko mala vytvorené dostatočné technické možnosti na včasnú reakciu a tým aj možnosť zabránenia nehode (č.l. 36 ZP Ing. Ondírka), je pričom potrebné dodať, že nebolo využité ani plné brzdenie. Z uvedeného vyplýva, že príčinou vzniku nehody, ku ktorej navyše došlo na priechode pre chodcov, bolo predovšetkým nesprávne konanie vodičky, a keďže sa bez pochyb nepreukázalo porušenie pravidiel cestnej premávky chodkyňou, mal súd za to, že v predmetnom konaní nebola preukázaná ani jej spoluvina na vzniku tejto dopravnej nehody.

21. Čo sa týka výšky náhrady škody, žalovaný sumu v podobe ušlej mzdy vo fitnesscentre uplatnenú sumu vo výške 138,60 € nespochybnil, a taktiež nespochybnil ani nárok na doplatky za lieky vo výške 74,39 €, a preto súd považoval náhradu škody vo výške 212,99 € za nespornú. Žalovaný taktiež nespochybnil cesty žalobkyne z jej bydliska (H. X. Č.. XX, J.) do FN sP J. A. Reimana a to 12-krát obojsmerne a 2x jednosmerne, a tiež do rehabilitačného centra a to 48-krát obojsmerne. Súd preto priznal žalobkyňi nárok na náhradu výdavkov za pohonné hmoty za tieto cesty pri spotrebe vozidla 6,4/100 km a cene benzínu vo výške 1,133 €/l, ktorú žalovaný taktiež nespochybnil. Nesporná bola dĺžka trasy do rehabilitačného centra 1,916 km, no pri výpočte náhrady cestovného do nemocnice súd vychádzal z výpočtu žalovaného, nakoľko žalobkyňa vo svojom výpočte vychádzala z adresy H. X. Č.. XX a nie č. 29 (viď č.l. 27). Súd nepriznal žalobkyňi nárok vo výške 77,58 € za amortizáciu vozidla, nakoľko Zákon č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách sa vzťahuje na vyúčtovanie nákladov na pracovné cesty, čo však nie je tento prípad. Okrem toho opotrebenie vozidla nemožno zahrnúť po pojem skutočná škoda, teda nepredstavuje náklad, ktorý by žalobkyňa vynaložila resp. uhradila. Taktiež súd poukazuje na to, že motorové vozidlo, ktoré bolo použité na tieto cesty, nepatrí ani žalobkyňi. Čo sa týka výšky škody vzniknutej poškodením osobných vecí žalobkyne súd vychádzal zo Zápisu z obhliadky a prejedania škody zo dňa 14.07.2015 vykonanej za prítomnosti a v spolupráci so zástupcom žalovaného, ktorý podpisom tohto záznamu osvedčil správnosť výšky škody. Súd sa stotožnil s argumentom žalobkyne, že žalovaným vyhotovenú amortizačnú tabuľku (č.l. 98), nemožno akceptovať, jednak preto, že žalobkyňi nebola nikdy doručená a

ani ňou podpísaná, ale tiež aj preto, že žalovaný neodôvodnil na základe čoho dosadil do svojho vzorca práve tie koeficienty, aké použil. Súd preto priznal žalobkyni náhradu za poškodené veci vo výške 63,96 € a 25,- € ako aj náhradu za čistenie vo výške 5,- €.

22. Súd taktiež priznal žalobkyni nárok na náhradu ušlej mzdy za obdobie 13.03.2015 do 30.06.2015 a za obdobie od 07.11.2016 do 28.02.2017 u zamestnávateľa - Gréckokatolíckeho arcibiskupstva Prešov vo výške 564,26 € a 677,37 € v zmysle potvrdenia zo dňa 24.02.2016 a zo dňa 10.04.2017. V danom prípade nie je možné priznať náhradu za stratu na zárobku podľa ust. § 446 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase nehody, nakoľko medzičasom uvedené ustanovenie stratilo platnosť a účinnosť pre svoj nesúlady s Ústavou Slovenskej republiky na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 10/2016-53 zo dňa 10.10.2018. Z tohto dôvodu je potrebné priznať rozdiel medzi priemerným zárobkom poškodenej, ktorý dosahovala pred vznikom škody, a náhradou, ktorá jej bola vyplatená (t.j. náhradu príjmov pri dočasne PN vyplatených zamestnávateľom a nemocenské dávky).

23. Pri právach na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 106 ods.1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá. Pri právach na náhradu škody platí dvojročná subjektívna premlčacia doba. Jej začiatok sa viaže k okamihu, kedy sa poškodený dozvedel o tom, že na jeho úkor došlo ku škode a kto za škodu zodpovedá. V prípade námietky premlčania je v konaní o náhradu škody, ktorému predchádzalo adhézne konanie, nutné posúdiť, či bol nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnený, či bol uplatnený riadne. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške náhradu škody uplatňuje. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že pre splnenie tejto podmienky postačuje, aby poškodený uviedol aspoň minimálnu výšku spôsobenej škody, resp. uviedol údaje, z ktorých je výška nároku na náhradu škody zrejmá (pozri R 11/1967). Náhradu škody teda poškodený musí konkretizovať, t.j. musí presne uviesť o aký druh škody sa jedná (škoda na zdraví, vecná škoda a pod.). Žalobkyňa si svoj nárok na náhradu škody, t.j. ušlú mzdu za obdobie a za obdobie 14.09.2017 do 11.10.2017 neuplatnila v trestnom konaní, preto ani nedošlo k spočívaniu lehoty na uplatnenie práva na náhradu škody v rámci adhézneho konania. O škode spočívajúcej v strate na zárobku sa žalobkyňa dozvedela 11.10.2017 a preto tento nárok dňom 11.10.2019 sa premlčal, pretože bol v civilnom konaní uplatnený až podaním zo dňa 25.03.2020. Z tohto dôvodu súd považoval námietku premlčania vznesenú žalovaným vo vzťahu k uplatnenej sume vo výške 119,40 € za dôvodnú.

24. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č.381/2011 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2011 Z.z. , účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodenej, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č.381/2001 Z.z. do omeškania. Žalovaný si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnil, a preto nebol povinný uhradiť žalobkyni úroky z omeškania. Do omeškania by sa žalovaný dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobkyni. Z tohto dôvodu súd nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 261 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“). Žalobkyňa mala v pomere k žalovanej sume úspech v rozsahu 90 % a neúspech v rozsahu 10 %. Miera úspechu žalobkyne tak činí 80 %. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.